

UCHWAŁA Nr XLV/224/10
Rady Gminy Żelazków
z dnia 29 kwietnia 2010 r

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2000 r Nr 98 , poz 1071 z późniejszymi zmianami) oraz art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r Nr 142 ,poz 1591 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Żelazków, uchwała co następuje :

§ 1

Uznać za bezzasadną skargę Pani Anny Przywary działającej w imieniu Syndyka Masy Upadłości MALABAR Sp. z o.o w upadłości z/s w Kaliszu na działalność Wójta Gminy Żelazków.

§2

Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY ŻELAZKÓW
Stanisław Gąsior

**Załącznik do Uchwały Nr XLV/224/10
Rady Gminy Żelazków
z dnia 29 kwietnia 2010 r**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy

Uzasadnienie

Pani Anna Przywara działająca w imieniu Syndyka Masy Upadłości „MALABAR” sp. z o. o. w upadłości z siedzibą w Kaliszu wniosła skargę na działalność Wójta Gminy Żelazków zarzucając, że swoimi działaniami naruszającymi interesy spółki doprowadził bezpośrednio do jej upadłości, a pośrednio poprzez utratę pracy zatrudnionych w niej pracowników oraz przychodów z tytułu podatków lokalnych, interesy Gminy.

Skarżąca zarzuca Wójtowi złą wolę w stosunku do Spółki przejawiającą się m.in. w negatywnie rozpatrzonych jej wnioskach o rozłożenie na raty oraz umorzenie zaległości podatkowych, podejmowanych działaniach egzekucyjnych, odmowie wyrażenie pozytywnej decyzji dotyczącej wstrzymania postępowania egzekucyjnego.

Zdaniem skarżącej Wójt nie uwzględnił gestów dobrej woli ze strony Spółki w postaci dobrowolnej wpłaty 40.000 zł na poczet zaległości podatkowych a także okoliczności przez nią niezawinionych w postaci włamania się do siedziby Spółki powodującego stratę oszacowaną przez nią na kwotę ok. 125.000 zł.

Skarżąca podnosi ponadto, iż negatywnie rozpatrywane wnioski oceniane są „... w oparciu o to samo pojęcie niezależnie czy Spółka jest w dobrej czy złej sytuacji finansowej” i dalej „... nie na podstawie kryteriów indywidualnych lecz na podstawie tzw. pojęć niedookreślonych” takich jak „ważny interes podatnika” i „interes spółki”.

Rozpatrzenie zarzutów merytorycznych i ich zasadności poprzedzone zostało szczegółową analizą zebranych materiałów na ten temat przez Komisję Rewizyjną Rady Gminy na jej posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2010 roku.

W trakcie prowadzonego postępowania skargowego Rada Gminy Żelazków zważyła, co następuje:

„MALABAR” sp. z o. o. rozpoczęła swoją działalność na terenie Gminy w lipcu 2006 roku. Już w listopadzie 2006 r. Spółka zwróciła się z wnioskiem do Wójta o umorzenie zaległości podatkowej w podatku od nieruchomości za okres od sierpnia do października 2006 r. z uzasadnieniem, że jest w fazie tworzenia miejsc pracy i ponoszenia kosztów zakupu nieruchomości oraz remontowo-naprawczych budynków.

Z analizy załączonych dokumentów wynikało, iż w okresie pierwszych czterech miesięcy prowadzenia działalności Spółka generowała miesięczne zyski ze sprzedaży w wysokości wielokrotnie przewyższającej publiczne zobowiązania, które bez uszczerbku dla swojego funkcjonowania mogły być przez nią ponoszone. W związku z powyższym Wójt odmówił umorzenie zaległości. Trafność stanowiska potwierdziło Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu, podkreślając, że udzielenie ulgi w tym zakresie „... spowodowałoby finansowanie Spółki przez społeczność lokalną”.

Wnioskiem z dnia 30 kwietnia 2009 roku Spółka zwróciła się z wnioskiem do Wójta o rozłożenie na raty i umorzenie odsetek od zaległości podatkowych, uzasadniając go trudną sytuacją finansową Spółki spowodowaną kryzysem, wykupieniem udziałów dotychczasowych wspólników przez Prezesa Spółki oraz stratami poniesionymi w związku z włamaniem.

Po wnikliwej analizie dokumentów finansowych Spółki obejmujących wszystkie lata funkcjonowania Spółki Wójt odmówił udzielenia pomocy de minimis przy zastosowaniu ulgi w postaci w/w, uznając, iż:

- problemy finansowe firmy nie mają charakteru przejściowego,
 - nie istnieje pozytywna prognoza co do dalszych wyników finansowych Spółki,
 - przejściowe trudności ekonomiczne nie były spowodowane okolicznościami noszącymi cechy czynników niezależnych i nie będących następstwem świadomie przyjętej strategii gospodarczej,
- a co za tym idzie nie spełnione zostały przesłanki do udzielenia pomocy.

Także wszystkie analizy wskaźników ekonomicznych wykazywały stale pogłębiające się problemy z obsługą zarówno bieżących jak i długoterminowych płatności, będących wynikiem błędnie podejmowanych decyzji strategicznych, mających swoje odbicie w stanie m.in. hipotecznego zadłużenia Spółki. Analiza ekonomiczna nie pozwalała więc wysnuć pozytywnej prognozy ewentualnej spłaty zadłużenia w przyszłości, a tym samym nie dawała podstaw do pozytywnego rozpatrzenia wniosku.

Ponadto zgodnie z ustalonym orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego nie może stanowić podstawy uwzględnienia wniosku o zastosowanie ulgi podatkowej stwierdzenie, że podatnik znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, gdyż stan gospodarczy kraju czyni, że wiele podmiotów gospodarczych boryka się z wieloma trudnościami, czasem nieusuwalnymi, które mogą nawet doprowadzić do zaniechania działalności gospodarczej.

Nie można również uznać istnienia przesłanki „ważnego interesu” Spółki biorąc pod uwagę fakt wykupu przez obecnego Prezesa udziałów Spółki co spowodowało brak możliwości dokapitalizowania Spółki z własnych środków, gdyż był to akt dobrowolny.

Nadmienić należy, iż Spółka od początku swojej działalności dała się poznać jako nierzetelny podatnik. Będąc nieuprawnioną, korzystała w okresie od 1 sierpnia 2006 roku do 31 grudnia 2007 r. z preferencyjnej stawki opodatkowania przewidzianej dla budynków lub jej części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym. Jak sama podkreśla problemy finansowe firmy rozpoczęły się od momentu wydania przez Wójta decyzji określających wysokość faktycznego zobowiązania w podatku od nieruchomości. Nieznajomość prawa w zakresie obowiązków ciążących w tym zakresie na Spółce- na które powołuje się Spółka -nie może w żadnej mierze służyć na uwzględnienie, bo w prostej linii prowadziłyby to do przejścia przez budżet Gminy odpowiedzialności za brak należytej staranności w przedmiocie prowadzenia własnych spraw. Zważyć i podkreślić należy w tym miejscu prawny obowiązek Wójta wydania decyzji i jej egzekwowania.

Mając na względzie trudną sytuację finansową Spółki, Wójt otrzymując z tego tytułu pisemne podziękowania z jej strony, podjął działania naprzeciw jej oczekiwaniom i celem odblokowania konta bankowego zawiesił w maju 2009 r. wszczęte postępowanie egzekucyjne. Nie znajduje jednakże potwierdzenia w świetle dokumentacji będącej w posiadaniu Gminy stanowisko Skarżącej jakoby Wójt „... w zamian za podpisanie ugody i wpłatę 40.000 zł tytułem pierwszej raty na poczet zaległości podatkowej” udzielił „... podatnikowi quasi-promesy pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy”.

W piśmie skierowanym w dniu 26 maja 2009 r. do Wójta, Spółka zobowiązała się „... iż w dniu jutrzejszym tj. 07.05.2009 r. dokonamy wpłaty w kwocie 40.000 zł które proszę o zaliczenie na poczet zaległości bieżących dotyczących 2009 r.” a także „... uprzejmie proszę o zawieszenie wszczętej egzekucji”. Jednocześnie dalej „Deklaruję się do terminowego regulowania zaległości jak i bieżących należności podatkowych”. W zakresie zobowiązań zarówno wpłaty kwoty 40.000 zł (wpływ 29.05.2009 r.) jak regularnego uiszczania bieżących należności podatkowych Spółka nie wywiązała się, pomimo tego że już 8 maja 2009 r. skierowany został do Naczelnika II Urzędu Skarbowego w Kaliszu wniosek o zawieszenie postępowania.

Mając na względzie dotychczasowe działania Spółki, Wójt nie znalazł uzasadnienia do wyrażenie pozytywnej opinii o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego o którą- na wniosek Spółki- zwrócił się Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu.

Decyzję Wójta w sprawie wniosku Spółki o rozłożenie na raty zaległości podatkowych Spółki miał również fakt, iż jakkolwiek majątek Spółki został przez nią ubezpieczony to ubezpieczenie to nie obejmowało skutków kradzieży a jedynie samo włamanie.

Wobec powyższego zarzuty podniesione w skardze nie zasługują na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy Rada Gminy Żelazków uznaje skargę za bezzasadną.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY ŻELAZKÓW**

Stanisław Gąsior